

CLIMBzin

Občasny zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

leden 2008, číslo 10

BEST UFF 2007

MADE IN CHINA

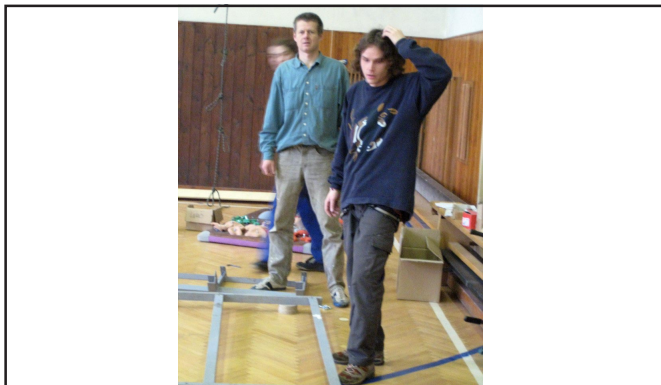
PODZIMNÍ VÝJEZDY ZA TEPLEM

EXPEDICE KARNALI - LANGTANG

Co řekl

Masik,

hlavní projektant akce strop,

když začalo jít při instalaci do tuhého:

„Kurva, že bych to blbě naměřil?!?“

Kromě papíru dále najdete:

Naprosto neuvěřitelných 14 (!!!) stran čtení nejen o lezení

Co řekl - Masik, když to začínalo vypadat, že tam tu konstrukci nenarveme.....	2
A co na to Nelly - z úvodního sloupku se stala vlastně Nellyšina rubrika - tentokrát to bude o hořčiku.....	2
Best uff 2007 - rock se sešel s heavy metalem, narazili na HIP-HOP a vzniklo z toho best uff 2007.....	3
Expedice Karnali-Langtang - neúnavný dobyvatel vysokých kopců Vlád'a Bureš vypráví o svém dalším dobrodružství.....	5
Made in CHINA - Ivanino veselé vyprávění o Tibetu, zakázaném území, čínských policajtech atd.	7
Podzimní výjezdy za teplem - jako ptáci odlétají na jih s prvními nažloutlými listy i lezci (2x OSP + Vánoční Ligurie.....)	9
Půda 007 - další ročník oddílových boulderzávodů na hůře u Leblochů a Masikova 3cítky - foto+ výsledky.....	11
Hot sport news - léto bylo přeplněné skvělými výkony a podzim nezůstal létu nic dlužen.....	11
Horolezecká abeceda - recenze na dlouho očekávanou učebnici horolezectví.....	12
Co sa chystá - seznam zajímavých akcí, které se odehrají v nejbližší době.....	12
Totál bulvár - Cesta z hospy dom, Co chystá bývalý nadějný lezec, Malý Kuba a první zkouškové období etc.....	13
Rubrika na přání - tentokrát (nejen) pro všechny nové členy našeho oddílu.....	14
Kreslený ftip - malá lekce anatomie člena uherskobrodského TOP týmu.....	14

*foto na titulní straně:
Jenis v Lužově cestě 7, Čertovy skály
(c) 2007 týčr týčr*

MOTto:

J. Tuwim

Úspěch je něco, co ti přátelé nikdy neodpustí.

A co na to Nelly?

HOŘČÍK

Když se princezna Nelly narodila, byla černočerná jako její máma. Jednoho dne však ve štěněcí nerozváženosti opustila na zadním sedadle modré limuzíny s okřídleným šípem na přední masce svoji domovinu a vydala se do velkého světa.

Netrvalo dlouho a Nelly vyzkoušela téměř všechno, co ten velký svět nabízí - bez ohledu na to, zda to bylo dobré, či zlé. Zkusila Heavy Metal, zkusila HIP-HOP, ale všechno to bylo málo. Nelly se pořád zdálo, že je její život příliš fádni.

Až jednoho dne objevila daleko na západě v širokém říčním údolí to, co hledala. Dobrodružství, adrenalin - divoký západ se vším všudy. Nelly okusila lezení, prožila své první pády a byla nadšená.

Nelly byla z lezení tak nadšená, že by pro něj udělala všechno. Trénovala, lezla jak o dušu, makala na sobě... A taky začala brát hořčik. Nejdříve brala jednu šumivou tabletu a k tomu pila jednu petku magnézky denně - spoléhajíc na neuvěřitelnou sílu přírodního hořčiku práskala jednu těžkou routu za druhou. Díky polykání tablet a pití minerálek se na tlaplkách vůbec nepotila. Právě naopak - měla je úplně suché. Až se jí od nich prášilo. Jenže dávky přestávaly stačit - a tak si přidávala a přidávala. A jednoho dne se stalo, že sáhla i po bílém prášku v sáčku s obrázkem psa - v domnění, že se jedná o hořčik určený speciálně pro psy (o tom s mamutem si zase myslela, že je pro mamuty) si lízla - jednou, podruhé, potřetí... Účinek byl neuvěřitelný - závislost na bílém prášku přišla rychleji než závislost na ŠANGHAJ KOLE. Nelly se stala na prášku tak závislá, že si musela koupit speciální pytlík, ve kterém hořčik nosila, a tak ho měla stále u sebe. Jenže lidé ji pomalu přestali poznávat. Nelly, to už nebylo to malé naivní černé štěně. Ne, ne, ne. Vlivem nadměrného používání hořčiku ve všech jeho formách se z Nelly stala nádherná blondýna. A ona sama si ani neuvědomila, jak k té změně došlo. Světlé barvy se už podle lékařů nikdy nezbaví. Prý to ale nevádí - hořčik je prý důležitý minerál, má přírodní sílu, je jedinečný a taky Nelly pomáhá zůstat hvězdou světového psiho lezení.

Všechno by bylo OK, kdyby se nestalo to, že kdosi Nelly (celou bílou) vyfotil a zanesl ty fotky na ÚV ASLP (Ústřední výbor asociace sportovně lezoucích psů). Hned se sešla komise, která se na Nelly pěkně mračila. A Nelly - nejlepší naše skalní fena a jedna z nejlepších na světě, aniž by ve svém útlém věku tušila, co to na ni šíjí, jen se sklopenou hlavou přitakávala - ano, jím hořčik, ano, lížu prášek, ano nepotím se - z tlapek se mi práší... A komise Nelly odsoudila. Zakázali jí jezdit do údolí, sebrali jí peníze, které tak moc potřebovala na svou drogu, hořčik, a pochvalně poplácali po ramenou fotografa práškače.

Ne, tento sloupek není o barvě srsti psa (pardon, feny), tento sloupek je o tolik skloňovaném magnéziu.

Co vy na to? Že už vás to nebaví? Nic si z toho nedělejte, mě taky ne.

Hepi nů jír, ať už s nebo bez, to Vám přeje Nelly fena (pes).

Best uff 2007

ROCK se sešel s HEAVY METALEM, narazili na HIP-HOP, a už je tu další bilančka našich nejlepších výkonů. Letí nám to sakra rychle. Skoro jako když neudržíte jebku, vystřelí vám noha, nedoskočíte madlo nebo vás potáhne nepřející jistič... Sezóna to byla vskutku zajímavá. Na špici se objevili nové tváře, někteří nasadili tryskové tempo a měli přímo raketový vzestup, někdo stagnoval, jiný vyšuměl... A o tom všem vám teď chci vyprávět.

Za horolezce roku lze v našem oddíle bezesporu označit **Jakuba Žítka**, který v uplynulé sezoně absolvoval přes **1600** výstupů. Malý Kuba (jak mu všichni říkáme) je navíc velmi univerzální a nespécializuje se pouze na sportovní cesty, ve kterých dosáhl až na obtížnost **9 UIAA** stylem RP a **8+ OS**. Na českých pískovcích vytvořil 9 prvovýstupů, pokusil se o výstup na Grossglockner (Rakousko) a Mont Blanc (Francie). V horách v oblasti Mt. Blancu uskutečnil výstup na Midi cestou Rébufat obtížnosti 6a+ (7-) AF. Jakub nezaháel ani v bouldrování, kde se mu podařilo zvládnout **bouldr** obtížnosti **7C**. Na neoficiálním žebříčku českých lezců (viz www.lezec.cz) se v uplynulém roce nejlépe umístil na 100. místě za 8348 bodů z celkového počtu 973 registrovaných lezců.

Stále vysoký standard si drží i učitel **Břet'a Lebloch**, který uskutečnil na skalách přes 500 výstupů až do 9. stupně UIAA. Navíc přidal dva prvovýstupy na pískovcích v Chříbech. Bohužel Břet'ovy aktivity v horách a velkých stěnách byly letos nulové. V žebříčku servru www.lezec.cz byl Břet'a nejlépe 98. za 8479 bodů.

V horách patří tradičně k nejlepším **Honza Lekeš**, který měl letos úspěšnou sezonu i na skalách (8- flash), a **Martin Masař**. Oba posledně zmínění se zúčastnili expedice na Kavkaz s cílem vystoupit na nějaký zajímavý a hodně vysoký kopec, což se jim nakonec vzhledem k nepříznivým sněhovým a teplotním podmínkám nepodařilo. Pokud jde o expedice, nelze opomenout ani aktivity **Vládi Bureše** (viz články v CZ) ve vysokých horách.

Potěšujících výsledků dosáhli ve své první sezoně také naši nováčci **Jenys** a **Ondra**, kteří se dokázali propracovat až k osmému stupni UIAA.

Zajímavých výkonů bylo ale mnohem víc. I když nešlo o tak vysoká čísla, jednalo se často o naprosto jedinečné záležitosti. Slušnou sbírku cest má neunavitelný **Jožka Tomanec** i **Med'oš**. Také stálice **Vítek Šobáň** nezaháel, a i když se mu letos nepodařilo přelézt tak těžké cesty jako loni, zaslouží si jeho výkony pozornost.

V neposlední řadě je třeba připomenout naše baby. **Ivana Hamadová** řádila v Hollentalu a Vysokých Tatrách, **Linda** se předvedla v Hollentalu a na stěně v kýlu drtí hada, kolem kterého ostatní jen s respektem prolézají po madlech. **Macek** se pomalu, ale jistě vrací po těhotenské pauze a jako vždy to bere vážně a má velké ambice. Loni zvládla cesty až do stupně 7 RP a 8- TR.

Rád bych vypíchnul i jiné lidi, ale je jakýmsi pravidlem, že v tomhle článku se prostě objevují pořád víceméně stejná jména. Ať už chceme, nebo ne, z romantického lezení čtverkových hřebenu v Tatrách se stal sport, ve kterém jde o jediné - o nejvyšší číslo! Takže opusťme nostalgické vzpomínky na minulost a připomeňme si, co kdo, kdy a kde pořádného vylezl. Níže uvedený seznam bude zcela jistě neúplný. Obtížnost cest značně rozdílná, ale každý má svůj strop jinde, a tak je na to třeba pohlížet. Každopádně to berte hlavně jako motivačku na příští rock. A až

se zase potká s heavy metalem a zakopnou o HIP-HOP, třeba se tu zase (anebo konečně) objeví i vaše jméno. Anebo (a to je možná mnohem důležitější než prasknout nějaké to číslo) o sobě dejte vědět. Není třeba se stydět za to, že lezu šestky. Taky je lezu, a i to jsou krásné a ne vždy úplně snadné cesty. Tak teda zase za rok.

Výpis nejhodnotnějších výstupů členů HO Sokol Uh. Brod

Kuba Žitek

Účast na zájezdech do italského Arca, slovinského Ospu a německé Frankenjury. Pokus o výstup na nejvyšší horu Rakouska Grossglockner, pokus o Mont Blanc. Celkem přes 1500 výstupů za rok, z toho 9 prvovýstupů, mnohé výstupy free solo

Sportovní lezení:

Nemesis 8- OS, Moravský Kras
Pláč mrtvých borovic IXa (8-) OS, Ostrov
Schone Leben 8-/8 OS, Frankenjura, Německo
Schone Platte 8 flash, Frankenjura, Německo
Moment 8 OS, Moravský Kras
Karpatská horká 8 OS, Kácov
Tanec pod druhým 8 OS, Kácov
Převaděč spojitosti 8+ OS, Kácov
Pochybná existence IXc (8+) PP, Labské údolí
Čára života 8+/9- PP, Roviště
Lída 9- PP, Roviště
Nové koření 9- PP, Roviště
Berry, Berry 9- PP, Kácov
Gold Cock 9- RP, Skála u Kohoutova mlýna (Kolín)
Hafty 9 PP, Roviště

Bouldry:

přelezení projektu na Tisé skale – odhad obtížnosti 7C

Závody:

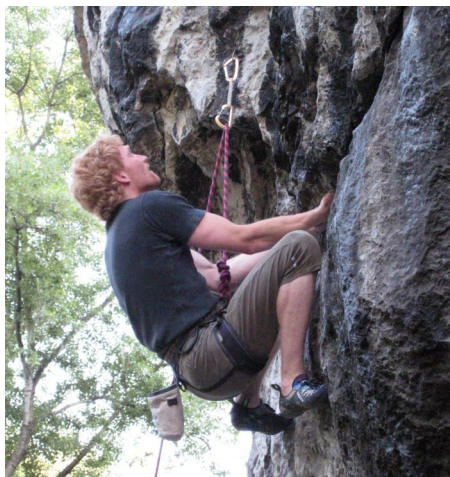
Slovácké OUPN (obtížnost) 9. místo, ROCKMASTR Bílé Karpaty (bouldering) 3. místo, SKALNÍ MUŽ 4. místo s B. Leblochem, Půda 07 (bouldering)

HORY vč. bigwallů a sportovních vícedělkovek:

Rébufat 6a+ (7-), Midi, Oblast Mt. Blanc, Alpy, Francie

Horolezec roku Malý Kuba Kub Žitek
v cestě Cloradical na Panteonu
fot (c) 2007 týčr

Břet'a Lebloch

Účast na zájezdech do italského Arca, slovinského Ospu (2x), italského Finale a do francouzských oblastí v okolí Monaca. Celkem přes 500 výstupů za rok, z toho 2 prvovýstupy. Několik výstupů free solo (až do obtížnosti 7+)

Sportovní lezení:

Dobytí nebe IXa (8-) flash, Panteon
Iktus 6c+ flash, Massone, Arco, Itálie
Schone Aussicht 8- flash, Frankenjura, Německo
Albanski Konjak 1 6c+ (8-) OS, Mišja Peč, Slovinsko
Barborka 8+/9- PP, Skály pod Barborkou, Chříby
Porucha mozku 8+/9- PP, Čertovy skály u Lidečka
Teória pola 9- PP, Kamenné Vráta, Slovensko
Devizový příslib 9- RP, Kozel, Chříby
Finále 9- RP, Skalka u Trenčína, Slovensko
Fialka 9- PP, Kozel, Chříby
Nošovická 9- PP, Skály pod Barborkou, Chříby
Hrana finále 9-/9 PP, Skalka u Trenčína, Slovensko
Epita 9 PP, Moravský Kras
Žebřík 9 PP, Lukov
Doktor Ing. 9 PP, Skalka u Trenčína, Slovensko

Závody:

Otrokovice (obtížnost) 10. místo, SKALNÍ MUŽ 4. místo s J. Žítkem, ROCKMASTR Bílé Karpaty (bouldering) 5. místo, Půda 07 (bouldering) 2. místo

Honza Lekeš

Účastník expedice na Kavkaz (Beziny)

Sportovní lezení:

Jiné časy 8- flash, Moravský Kras
Uložený chyt 8- PP, Skalka u Trenčína, Slovensko

Martin Masař

Účastník zájezdu do italského Arca, expedice na Kavkaz (Beziny) a zájezdu do rakouského Hollentalu
Sportovní cesty až do 6b (7) RP a cesty až do 6a+ (7-) OS

Závody:

ROCKMASTR Bílé Karpaty (bouldering) 4. místo

Pavel Maršálek

Účast na zájezdech do italského Arca, rakouského Hollentalu a slovinského Ospu

Sportovní lezení:

Blok 7-/7 OS, Manín, Slovensko
Exempohexempokrupoplex 8- PP, Kamenné vráta, Slovensko

Vítek Šobáň

Sportovní lezení:

Piráť Chorche 7+/8- flash, Domaniža, Slovensko
Vierkina 8, Beckov, Slovensko
Vzpomienka 8+ PP, Skalka u Trenčína, Slovensko
Horizontála pre každého 8/8+ PP, Domaniža, Slovensko

Jakub Jurčík

Sportovní lezení:

Piráť Chorche 7+/8- PP, Domaniža, Slovensko
Horizontála pre každého 8/8+ PP, Domaniža, Slovensko

Jenys Sedlačík

Účast zájezdu do slovinského Ospu

Sportovní lezení:

Pravý pilíř 7+ flash, Čertovy skály u Lidečka
Kotašlova varianta 7+/8- flash, Moravský Kras
Jiné časy 8- PP, Moravský Kras
Uložený chyt 8- PP, Skalka u Trenčína, Slovensko
Fointanebleu 8 flash, Osvětimanské skály, Chříby

Ondra Polehňa

Účastník zájezdů do slovinského Ospu (2x)

Sportovní lezení:

Východní nebezpečí 7- OS, Osvětimanské skály, Chříby
Vaskovci 7 PP, Skalka u Trenčína, Slovensko
Pravý pilíř 7+ flash, Čertovy skály u Lidečka

- napsal a sestavil týčr -

Slovácké OUPN

6. ročník závodů v lezení na obtížnost
Uherský Brod sobota 8. března 2008

více na www.oupn.wz.cz

Expedice

Karnali-Langtang Himál 2007

Nepál je země zajímavá a tajemná, plná kontrastů. Na straně jedné část území zaujímá velehorská pustina s řídkým lidským osídlením, odnepaměti světu známá jako Himálaj, na druhé straně však lidé osídlili každý volný kousek země. Terasovitá políčka jsou všude, kam jen oko pohlédne. Buddhistické náboženství vede k naprosté toleranci, zřejmě se tím řídí nejen lidé, ale i posvátné krávy, potulní psi a veškeré ostatní zvířectvo. Prostě klid a pohoda, až letargie kolem nás. Pokud si sednou mezi sebou navzájem členové expedice, a naopak si na nás nesedne střevní nebo jiná nepříjemnostka, nechýbí k naprosté dokonalosti vůbec nic.

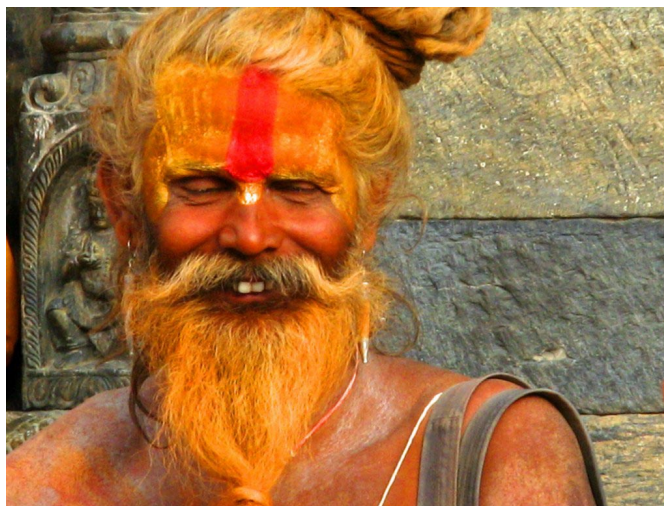
Z odporne a zároveň fascinující lidské stoky, zvané Káthmándú, prcháme bezprostředně po příletu směrem na západ. Necháváme za sebou celé armády náhončích, obchodníků a žebráků. Dopravní zácpy u nás doma jsou pouhým ubohým paskvilem. Až Asiaté je dovedli k dokonalosti. Jezdí se zde po anglicku vlevo, úzkou ulici auta dokonale ucpala. Prostor mezi plechy karosérií upěchovaly motorky, zahustily rikšy a kola pak prostor hermeticky uzavřela. Mezi našim přibližovadlem a zdí přilehlého domu vznikla asi metrová mezera. Motorkář sem najel a pevně uvázl. Šílený chodec (prostě místní, časem jsme vše také pochytili) motorku podlézal pod řídítka a byl lapen brzdou za kabát. Vše se řeší s úsměvem, času je přece dost. Perfektní, ani myška by už neprošla. Cestování vstříc našemu cíli probíhá pronajatým vozidlem značky Tata (jiná tu téměř nejedí), relativně v pohodě. Tento plechový krasavec, pomalovaný náboženskými motivy, už sice moc nebrzdí, ale zato střechu zdobí šest obřích klaksonů. Což řeší veškeré ošemetné dopravní situace. Každý máme vlastní sedadlo. Během pozdější cesty do Himálaje bylo hůř, jeli jsme běžnou místní linkou. Na střeše dvacet místních kolchozníků, na našem sedadle dva další. Přes zdání velkolepého prostoru si pohodlí příliš neužíváme. Asfalt cestářům místy došel a s přibývajícím vzdáleností od hlavního města je těchto úseků víc a víc, takže bus se natřásá, skřípe a poskakuje, s okny občas do strany se otevírajícími a zase zavírajícími v rytmu místního hitu Resam piriri. Hlava souseda - spáče elegantně vyklouzla do

průvanu hned po otevření, rázem přiražena sklem k rámu. Prostě masáž spánků jako z čínské přírodní medicíny. Tlumiče funkce, ke které byly předurčeny, možná spolehlivě plnily v dobách vlády děda současného krále. Sedadla jsou polstrována poctivou ocelí a velikostí pro malé Asiaty.

A konečně Řeka.....No, zatím spíše řeka, v hloubce stovek metrů pod námi se zelená malá, klidná stužka. Zdání našťěstí klame. Dole už je opravdu Řekou. Zelená a bílá, hřmící Karnali. Čeká nás šest osamocených dní v sevřeném kaňonu, možnost ústupu je až na konci plavby, v Chipasani. Sotva přeje vystřídá

klidný úsek s mírnými vlnami a svižným proudem, následuje další přeje. Rychlost proudu je značná. Splavný úsek je kolem 200 km dlouhý. Přeje Pádlo je dlouhým úsekem zpěněné vody. Přeje Vězení a mnohé další, honosící se taktéž povzbudivými jmény. Obávaný Boží dům není takový, jaký jsme očekávali. Snad svádí k podcenění, neboť obrovská vlna a hřmící válec hned za ní budí respekt. Do toho spadnout, z vodáčka zbude pouhý prášek do pečiva. No, bábovka nebude, sjeli všichni. Voda má značnou hloubku a ohromnou sílu. Všichni se plně koncentrujeme, základem je dokonalá synchronizace tempa. Horší je to s přejemi značky „no name.“ Druhý raft jako nezkontrolovatelný hřebec vylétl do výše a na palubě zanechal pouze

dvoučlennou posádku, zmateně hledající ostatní. Zcela ve smyslu pověstného krajíce padajícího namazanou stranou, pochopitelně oba živlem nesmeteni na jedné straně raftu. To k jistému ovládní plavidla nepřispívá...Sbíráme plavající trosky dle důležitosti - voňavý sandál, pádlo (černé, určené k hloubení WC na plážích, tudíž klíčové) a nakonec příslušenství k nim - člověkovodáka. Řeku obklopuje hustá džungle, občas přerušena písčitou pláží s vodou ohlazenými oblázky. Nejkrásnější z pláží nám poslouží k noclehu. Díky naplavenému dříví noc ozáří táborák, jen je třeba dávat pozor na škorpióny, dřevo nedobrovolně opouštějí. Jako háček jsem pravidelně zaplavován bíle našlehanou, k tělu jako žiletka pronikající ledovou vodou. Její teplota představuje značné riziko. Kvůli stažení mezižeberních svalů je první nádech záležitostí

dost problematickou.

Je trvale horko. Jak je asi doma? Listopad v Česku nepatří k nejteplejším měsícům. Po sjetí nejtěžších peřejí se řeka uklidňuje, i když sem tam ještě zahrozí. Ne všichni jsou ochotni toto varování vstřebat a nedobrovolně opouštějí pohodlí raftu. Může vůbec zemský ráj vypadat jinak? Nalevo proplouváme kolem domorodé vesnice, chýše mají střechu z listů banánovníků, přátelští domorodci, neovlivnění (či snad nezkažení) kontaktem se západní civilizací. V písku stopy leoparda. Za zatáčkou je na pravém břehu pláž, zhmotněná z katalogů cestovních kancelář, skalka pro skokany a boulderisty, přímo nad klidnou a hlubokou lagunou řeky. Naproti zpívá svou monotónní melodii vodopád, z výšky padající do Karnali. V pralese kolem poletují zoborožci a štěkají opice. Ty jsou usídleny i v našich hlavách, vždyť v pralese divoce roste indické konopí. Kdo chce do čaje citrón, prosím, stačí utrhnout si jej ze stromu za spacákem. Kdo chce růžové sny, přidá marjánku do placky.

Všechno krásné jednou skončí, i naše řeka. Sice ještě teče dál, do Indie, a posilujíc posvátnou Gangou se líně vleče do Indického oceánu. Pro nás ale plavba skončila. Relaxujeme v divoké přírodě při indické hranici. Papoušci, sloni, nosorožci ale i pijavice. Obzvláště ty poslední se chovají k člověku přítulněji, než třeba pejsci. Tak asi bylo Old Shatterhandovi při sbratřování. Doporučuji k domácímu odchovu.

Himálajská oblast, zvaná Langtang Himál, patří z hlediska velkolepé vysokohorské přírody i prozatím nedostatečně vyvinuté hrabivosti místních lidí k nejkrásnějším oblastem vysokohorského Nepálu. Honosí se i jednou osmitisícovkou, Šiša Pangmou, vysokou 8.013m, avšak ležící už v Tibetu. Komu

by to ale vadilo, vždyť sedmitisícovek tu bůh Šiva rozsypal nepřeborně. Je libo třeba špičatý Langtang Lirung, dvouvrcholovou Langshisa Ri či obří varhany severní stěny Gangčen Pola. V jejich stínu tu po omezenou dobu půsíme. A daleké výhledy do Tibetu – ty nám nabídl pohled třeba z vrcholu pětitisícovky Tsergo Ri nebo z množství dalších vrcholů, dostupných bez zdlouhavé úřední mašinérie. Večery s Tibeťany v kraji, dosud nepostiženým elektrifikací a vymoženostmi západní civilizace, patří k těm okamžikům, kdy se člověk pozastaví nad pomíjivostí věcí a událostí kolem nás. Jako úzký ukazováček vybíhá závěr langtangského údolí hluboko do Tibetu. Tato tajemná země nás tak obklopuje ze tří stran.

Nahoru, dolů a znovu nahoru. Z výšky 3.800m do 1.900m a dále k jezerům Gosaikund, přes průsmyk Lauribinayak 4.610m. Nohy zpívají protestní songy, záda vržou tklivou melodii. Timbu je první výspou civilizace. Skutečně? V místní hospodě ti z nás, kteří mají blíže k přírodě, chytli blechy. Konečně sedíme.... Na střeše letitého autobusu se krokem suneme ke Káthmándú, občas zalehneme kvůli třicím palmovým větvím anebo drátům vysokého napětí.

Více než měsíční zážitky z úžasné řeky, takzvané pitné vody z trubek nepálského vodovodu, z buddhistických památek Káthmándú, z pěnivých tuborgů s více než 8% alkoholu nebo z pohledů na himálajské osmitisícovky Manaslu, Annapúrnu či Šiša Pangmu a také z pralesů nížiny Terai nelze vměstnat do jednoho krátkého článku, nebudu se tedy o více ani pokoušet. Koneckonců, po dalších geomorfologických procesech stejně vše bude jinak.

- Vlád'a Bureš -

Slovácké OUPN

6. ročník závodů v lezení na obtížnost
Uherský Brod sobota 8. března 2008

více na www.oupn.wz.cz

V září loňského roku jsem opustila všechny moravské skalky a kopce a vydala se na tříměsíční výlet do asijských krajů – megalomanské Číny, hornatého Tibetu, pohodářského Laosu a horkého Thajska.

Mé první dojmy z Číny byly silné - jinak než čínsky se člověk mimo hotel nedomluví, ale lidé jsou docela milí a i když neví, tak vám všechno odkývnu a nějakým směrem vás prostě pošlou. Číňanů jsou všude davy, jenom Peking má obyvatel jako bývalé Československo.

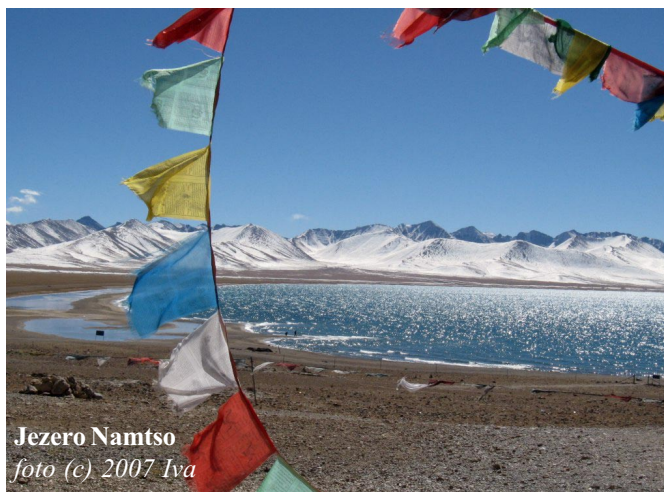
Čínská kuchyně je výborná, spousta rýže a jiných dobrot, Číňané ovšem milují kuřecí pařátky, vnitřnosti všeho druhu, prasečí kůžičku a sušené kořeněné maso. Pokud máte problém s tím, že jíte moc rychle, rozhodně doporučuji vystřídat příbor za čínské hůlky. Než se je naučíte mistrně ovládat, bude pro vás každé jídlo alespoň hodinovou zábavou, nehledě na to, jak velký máte zrovna hlad. Jinak cizinec se v davech Číňanů velmi dobře rozptýlí, ovšem přesně naopak je tomu v některých oblastech Tibetu, tam o vás jeví až neuvěřitelný zájem.

Když jsem se porozhlídla v Pekingu, přiostrčila lokty a přijel mi parťák Honza, tak jsme se konečně vydali na západ směr Tibet a hory. Po 30 hodinách ve vlaku uprostřed Číňanů, kteří začali jíst a chrchlat a plivat, jakmile se vlak rozjel a přestali až na konečné, jsme se přiblížili o kousek k tibetským horám. Z vlaku jsme pak přesedlali na autobusy, kde k chrchlání přibýlo akorát zvracení místních žen, pravděpodobně z nekonečných malebných zatáček a neuvěřitelných výhledů z okrajů srázu do divokých soutěsek. Ve městečku Litang v nadmořské výšce 4000 metrů klima už lehce přitvrdilo, Číňany vystřídali Tibeťané, kteří vypadali jako kombinace kovboje a Indiána z Divokého západu, a turisty měli naprosto na háku. Ale ještě tu chyběl ten pravý duchovní tibetský život, místní mniši si nežili vůbec špatně, kapsy plné peněz, na motorce s mobilem v kapse, řada místních obyvatel na tom byla mnohem hůř.

Nahlédli jsme do zakázané oblasti východního Tibetu, kde jsme jako jediní hosté, a navíc ještě bílí, okusili tibetskou

pohostinnost, podnikli několikadenní pěší pouť k posvátné hoře Kawa Karpo, kam se čínští turisté nechali vozit na oslících a mulách. Naši vesměs pravidelnou stravou byla ranní nudlová polévka, placka a jačí čaj na oběd a rýže se zeleninou na večeři. Po drsných horách nás čekala pohodová oblast jižní Číny, kde jsme se nechali rozmazlovat místními dobrotami a výbornou a pálivou jihočínskou kuchyní, kde na venkově travka roste asi jako u nás kopřivy. Milovníci outdoorových značek by zajásali a utratili určitě všechny své poslední juany, značky Goretex, Northface, Windstopper jinde asi za čtyři sta korun hned tak nenajdete, i když na stoprocentní kvalitu materiálu bych moc nevsázela.

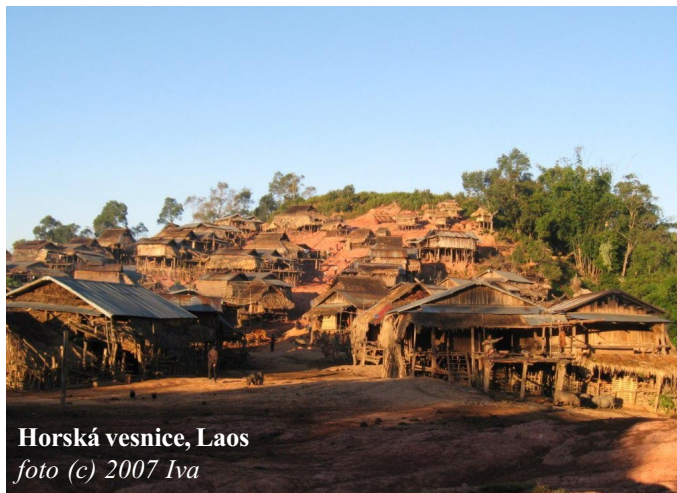
Poté, co mi odjel parťák domů, jsem se rychle nabažila jižní Číny a vyrazila zpět do hor, do mé oblíbené vesničky u posvátné hory Kawa Karpo, kde jsem chvíli vyzkoušela, jaké to je učit místní tibetské dětičky a žít společně s Tibeťany, neměla jsem ovšem dlouho stání, a tak jsem si to namířila na stopa po Sechuan Highway směr Lhasa. Trošku riskantní podnik, běloši sem můžou pravda jen za těžké valuty s čínským cestovkama, v opačném případě se o ně nadměrně zajímá místní policie. Čekala mne nádherná cesta plná výhledů na zasněžené hory, koupáčka v horkých pramenech, obrovská jezera, setkání s místními milými lidmi či ranní cesta po asfaltce s tibetskými poutničky. Také čínskou policii jsem měla tu čest poznat osobně, nejdříve mi na začátku cesty domlouvali a posílali mě zpět na jih, ale není to nádherna ráno si přivstat a kochat se východem slunce daleko za městem cestou do Lhasy.. Další setkání s policií už bylo poblíž Lhasy, když můj pokoj byl čistě náhodou ve stejném hotýlku, kde bydlel šéf policie, který se velice zajímal o můj pas a chybějící povolení a ráno mi zajistil odvoz na stopa ZPĚT směr Lhasa, jak mi bláhově uvěřil. Mezizastávkou byla ovšem ještě návštěva na policejním inspektorátu ve městě Bayi, kde se velice živě zajímali o mou cestu (ze Lhasy, jak mi opět kupodivu uvěřili), s politováním si ale nemohli prohlédnout obrázky v mém foťáku, protože byl příliš hluboko v batohu, nabídli mi čaj,

Jezero Namtso
foto (c) 2007 Iva

Iva a její tibetská třída
foto archiv Iva

Horská vesnice, Laos
foto (c) 2007 Iva

Východotibetské kopečky
foto (c) 2007 Iva

blahosklonně prominuli pokutu a posadili na autobus do Lhasy.

Lhasa je samostatnou kapitolou, dokázala jsem se procházet jejími uličkami nekonečné hodiny i dny a neustále nacházet něco nového a obdivovat pestrobarevné poutníčky a prodejce jačího másla i růženců a modlitebních mlýnků. Zároveň je Lhasa ale velice smutná, staré centrum je už jenom torzem původní kultury uprostřed obrovského čínského města. Svou jedinečnou atmosféru si naštěstí ještě udržely okolní kláštery, kde se najednou cítíte, jako kdybyste se octli uprostřed filmu Sedm let v Tibetu.

Tibet jsem opustila už legální cestou, ven vás pustí bez okolků, a po čtyřech dnech ve vlaku se přiblížila Laosu. Laos je oproti jižní Číně naprosto jiný a nádherný svět, který má obyvatel poskrovnu. Horské vesnice Akhajů a Hmongů uprostřed pralesů na hranici s Barmou člověka přenesou o několik desítek století zpátky. Laoská strava si s čínskou nezádá: rýže, nudle a chilli, jako dezert banány a zase banány, na jihu pak francouzské bagety, ananas, papaya a mango. Řeka Mekong vytváří uprostřed vápencových skal neuvěřitelná panoramata.

Návštěva Thajska už byla jako malý návrat do Evropy: dokonalá infrastruktura a všude spousta bělochů. Když mi přesunování dopravními prostředky už lezlo zuby, usadila jsem se na týden na severu Thajska a věnovala se svému duchovnímu i fyzickému já v kurzu jógy.

A abych zakončila svůj pobyt úplně lenošivě, odhodlala jsem se opět využít místní pojízdné mrazáky (teplota v autobusech se díky klimatizaci pohybovala lehce nad nulou) a přesunula se na slunný horký jih k moři a písčným plážím, kde jsem nabrala poslední sluneční energii do mrazivé Evropy.

- Iva -

Kláster Ganden
foto (c) 2007 Iva

Za teplem

Jako na konci každé sezony, i tentokrát byla nějaká ta volna - státní svátek, podzimní prázdniny a nakonec někým tolik očekávané a jinými zcela zatracované Vánoce. Všechno ideální možnosti vyjet si za teplem a sluncem, kterého u nás s blížícím se koncem roku bývá míň a míň. A vězte, že je velkou chybou alespoň jednu z těchto šancí nechytnit za pačesy a nejet počechrat chyty převísleho, hadovitého vápna v Ospu, nezkusit dírky ve Finale-Ligure nebo neobjevit kouzlo démonického francouzského Castellonu. Dlouhé atletické cesty, krápníky a hady, sladké pomeranče na stromech, křupavé bagety, fantastická pizza, megaburgry v autostopu v Črnim Kalu, noční zastávky na benzínkách u dálnice s horkým čajem a buchtičkou od Macka a lezci z celé Evropy, kteří se začínají slétat s poklesem teploty na ta teplem zalitá místa jako stěhovaví ptáci. Tohle všechno a ještě mnohem víc nabízí právě ony výpravy za teplem.

OSPI

První výlet do Ospu proběhl už v září. Bohužel období deštivého počasí, které končilo právě v době našeho příjezdu do Ospu, značně pozměnilo naše ambiciózní cíle. Ale i tak - díky dešti jsem viděl Terst, do kterého bych asi jinak vůbec nezajel. A i tak - zalezli jsem si nádherně - a to i přesto, že nás mokrá skála nepustila žádným zajímavým číslem na OS. Osp a Mišja Peč nabízejí tak nádherné lezení, že tady si prostě nelze stěžovat. Najdete tu úplně všechno - od položených šestek až po stropovité jedenáctky. Stačí si vybrat. A my si vybrat umíme. A i když kvůli mokru vylezeme nejvíc jenom 6c OS, odjíždíme z Ospu s pocitem parádně stráveného prodlouženého víkendu a s tím, že sem musíme zase zajet.

Na návštěvě ve zmlklém Terstu
foto (c) 2007 Ondra

Břet'a v asi nejkrásnějším 6c+ v Ospu - Kameleon
foto (c) 2007 Ondra

OSP II

A jak jsme si řekli, tak jsme (v pozměněné sestavě) taky v půlce listopadu učinili. Bohužel období teplého počasí letos končilo dřív jako loni, a to asi nastartovalo sérii nejrůznějších chyb a omylů.

Hned první ráno nás na plácku u kostelíka vytáhl ze spacáků policajt. Naštěstí to bylo bez pokuty. Jenže hned potom nám při vaření čaje došel plyn. Kosa jak sviňa, a my jsme bez vařiču!!!

Skála v Mišej peči je studená a zima se zapichuje do prstů jako tisíce jehliček. Vysněná Maňána je víc utrpením než čímkoliv jiným. Po celodenním martyriu se rozhodujeme, kam jít spát. Cajt nás posílal do kempu, jenže se nám nechce platit 8 éček. Jak to nakonec dopadlo, snad radši nebudu ani psát. Jenom prozradím, že večeri jsme si ohřivali na ohýnků a značnou část večera jsme strávili v autě popíjením vína, které Pólo nakoupil.

Ráno se vysvobození nekonalo. Pro jistotu bylo i zataženo, takže nehrozila ani ta to trocha tepla z nízko položeného sluníčka. I v téhle kose si ledovou příchut' spravuju podařeným onsajtem v 6c+ uprostřed Peče.

Ondra při lezení ve zmrzlé Mišej peči
foto (c) 2007 učitel

Přesunujeme se za trochou tepla do motorestu v Črnim Kalu. Ještě nám ani nestihla servírka přinést objednané jídlo a pití, a my už nevěřícně hledíme přes okno na vločky, které se sypou ze zamračené oblohy. Sbohem Ospe, sbohem Maňáno. Ale těšte se na jaře.

Finale-Ligure, La Turbie, Castillon

Po překonání peripetií se sháněním lidí na tento výlet za vánočním lezením jsme nakonec v sestavě Malý Kuba, Radek s Honzíkem, Radmil Schnaidar z UH a já (učitel) vyrazili 25. prosince v půl čtvrté ráno směr Vídeň, Graz, Taliánsko.

Z dálnice odbočujeme v půl čtvrté odpoledne na odbočce Finale-Ligure. Proklíčujeme úzkými jednosměrkami Finalborga, vystoupáme mezi olivovými háji ke kempu a jsme tam, kde jsme chtěli být. Postavíme naše šapitó, nasbíráme dřevo, rozděláme oheň, otevřeme krabice s cukrovím a užíváme si vánoční pohodu, jak má být.

První lezecký den trávíme nad Finale-Alpine v sektoru 21. Nádherné převisliny s hady i technické lezení po plytkých dírkách v kolmém a nakonec jedna nádherná dvoudélkovka. Vracíme se do kempu a zase ohník, slivka, cukroví a brzo spát - zítra míříme do Francie.

Projedeme těch 120 tunelů a přejedeme těch 120 mostů, a už jsme nad Monakem ve vesničce La Turbie. Sestupujeme k sektoru BigBen. Je teploučko. Rozlézáme se uvnitř Velkého zvonu v cestách za 6a a 6c a jdeme na to naše OS nebo smrt do 7áček. Ta první je reálně tak 7b+. Ta druhá jde, ale na OS je to moc velký chaos a na flešáka se chytím těsně pod slaňákem do pastičky mokrého otevřeného hada. Holt heavy metal si nevyberá. Pak ještě zkusíme jedno 7a+, ale to už je síla, vytrvalost i všechno ostatní dávno někde za kopečkama.

Na parkovišti si dáme večeri, projdeme se večerní La Turbií, prohlédneme si osvětlené Monako a zalézáme do spacáků. Zítra nás čeká démonická oblast.

Castillon - kdo neviděl, nevěří. Bomba bomastična plná samých dard dardisim. To sú onsajty! No, my jsme zase nic nedali - skála je přece jenom trochu moc mokrá, a taky nejsme až tak moc dobří, abychom 7a+ na OS či flash dali, ale zalezli jsme si parádně a na sluníčku.

Vracíme se do Finale. Je to asi jenom sto kiláků po dálnici, ale celou cestu jsem přemýšlel, jestli radši nezastavit a nenechat

Radmil Schnaidar, Tomb Raider 7+, Castillon, France (c) 2007, Malý Kuba

řidit Radůza, který měl dneska restday. Já su KO. Pizza a několik uno litro rosso mně moc nepřidá. No, zítra to asi bude nicmoc.

A bylo. Na větrné hůrce sice vůbec nefoukalo a sluníčko ohřivalo naše těla, ale žádný zázrak se nekonal. Čtvrtý den lezení bývá už většinou jenom na ozdabu.

Sumasumárum jsme nic pořádného nevylezli - ale kdo z vás si o Vánocích tak krásně opekl tělíčko, kdo si podrtil nádherné hady v převislech, o jakých se nám tu může jenom zdát? Takže i když vlastně nic, zalezli jsme si nádherně.

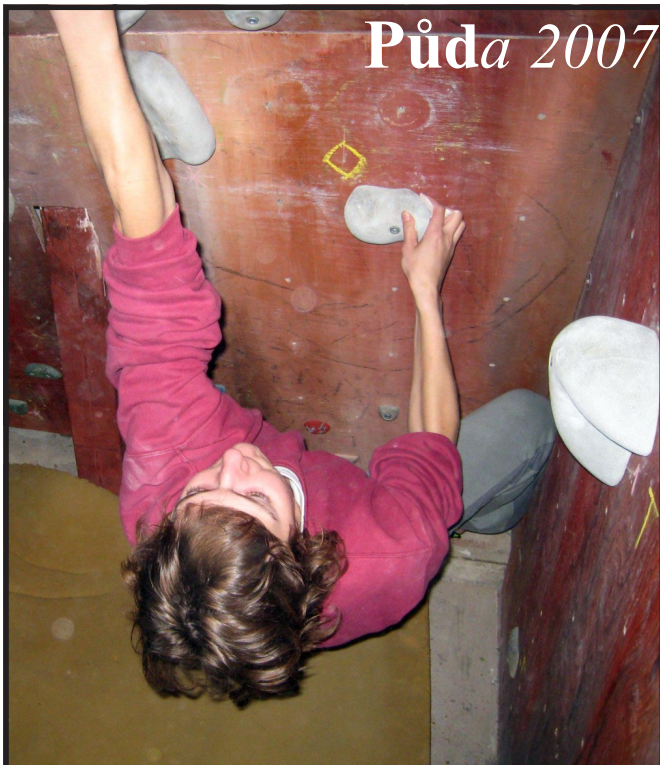
- týčr -

Slovácké OUPN

6. ročník závodů v lezení na obtížnost
Uherský Brod sobota 8. března 2008

více na www.oupn.wz.cz

Půda 2007

Po roce se opět konala u Leblochů na půdě oblíbená Půda. Tentokrát jsme měli více sponzorů. Vedle tradičního OLD Spiče a 5-15 se přidala také známá firma Masi s. r. o., která zasponzorovala uzenu kýtu a soudeček strýčka Janáčka.

Ale to hlavní, kvůli čemu jsme se sešli, byl bouldering. Každý chtěl kázat, co se v něm skrývá. Závodníků bylo fakt dost, a tak jsme si přestávky mezi jednotlivými bouldry krátili promítáním lezeckých filmů z domácí i zahraniční produkce.

V závodě samotném pak všechny jednoznačně převálcoval Malý Kuba, který vyhrál s čistým štítem. Druhý byl učitel, těsně následovaný Vojtou z Olomouce. Parádně ale zalezli všichni - předvedli se holky, Medoš a Jožka i Šarlet.

Hodnotné ceny od našich sponzorů obdrželi nejen ti nejlepší, ale i ti z druhé strany výsledkové listiny. Malí svišti dostali pleny a kopačky, aby rodiče nemuseli kupovat první lezky ze svého, oslavenec Masik si zase může šlehnout nějaký ledí o kousek bezpečnějc díky nádhernému šroubu, od pana domácího dostal dortíček, domácí dostali šampaňo, kdosi prý dostal po hubě (nebo to byla jiná akce?)....

Všichni jsme si užili, všechno se vypilo, skoro všechno snědlo, usnulo se a jelo se dom.

Třeba to letos ještě jednou vyjde. Uvidíme.

- týčr -

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokolici podnikli na horách, v nížinách i hospodách. A jen pro jistotu opětovně dodávám, že kdo se neozval, má smůlu - slavný prostě nebude. Holt naši reportéři nemůžou být všude a jasnovidci opravdu nejsme, a ani křišťálovou kouli nám do redakce zatím nepůjčili...

K super výkonu se vybičoval v neděli 23. září **Pólo Maršálek** na Kamenných Vrátech. I přesto, že úspěchu předcházel neúspěšný pokus zakončený pádem zpod prvního až na tvrdou matičku zem, Pólo sebral odvalu a své pohmožděné tělo v kuse protlačil cestou **Exempohexempokrupoplex 8- PP**. **GRATULACE!**

Malý Kuba se rozjel do rychlosti těžko zastavitelného expresu. V Kácově dal několik dalších těžkých prásků. Posud'te sami: **Berry, Berry 9- PP, Karpatská horká 8 OS, Tanec pod druhým 8 OS a Převaděč spojitosti 8+ OS!** Neuvěřitelné!

Do formy se konečně dostal i **Ondra**. Na Osvětímankách se mu ještě v září podařilo osnout cestu **Východní nebezpečí 7-** a 6. října zdolal legendární **Vaskovce 7 PP** na Skalce u Trenčína.

Další těžkou routu si do svého deníčku připsal i **učitel**. 7. října zdolal celkově na 6. pokus náročnou jebkovačku **Doktor Ing. 9 PP** na Skalce u Trenčína.

A učitelskému se podzimem podařil! O víkendu kolem výjezdního zasedání práskl další těžké cesty. Sobota – Barborka: **Barborka 8+/9- PP, Nošovická 9- PP**; neděle: Čertáky: **Porucha mozku 8+/9- PP**.

Ondra a Jenys zaperlili v půlce října na Čertákách, když oba **flešli technický rajbák Pravý pilíř za 7+**.

Další vylepšení svého **OS** skóre zaznamenal **učitel** na letošním posledním výjezdu do Ospu. Za šílené kosy, při které tekly z nosu všem rovnou rampouchy, dal na pohled cestu **Albanski Konjak 1 6c+ (8-)**.

Ve čtvrtek 13. prosince prolomil **Malý Kuba** hranici čisté devítky, když na rovišti přešel na pouhý 3. pokus cestu **Hafty 9 stylem PP**.

- redakce -

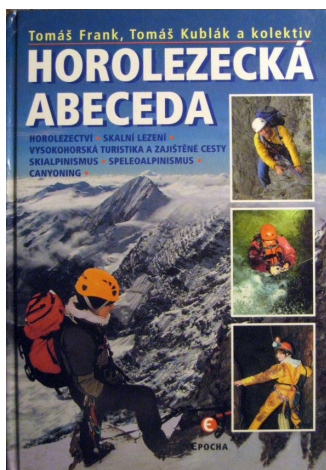
pure nature energy

ŠHANGHAI-COLA
energy drink for climbers

ingredients: Chuang-Che rivers water, taurin, cofein, magnesium carbonate, cannabis, bones from falcos

Horolezecká abeceda

Tak, a je to tady. Dlouho očekávaná metodická „příručka“ pro horolezce je na světě. Příručka? No, spíš pořádná učebnice, která zahrnuje na 664 (škoda, že ještě 2 nepřidali) stranách nejrůznější alpinistické disciplíny od u n d e r g r o u n d o v é h o spelealpinismu, přes lezení na skalách až po klasický alpinismus. O celkově obrovské šíři záběru knihy vypovídá už její obsah, který sám má téměř devět stran.

Text knihy je rozdělen (dle mého názoru poměrně logicky) do pěti velkých kapitol. První dvě kapitoly se věnují výstroji a výzbroji. Přičemž ta první je celá věnována lanům a dalším horolezeckým šňůrám a uzlíkům, které na těchto špagátkách my horolezci děláme. I když autor kapitoly sám na počátku říká, že uzlů je mnoho a horelci jich potřebují jen pár, ve skutečnosti určitě každý z vás narazí na ne jeden uzel, o kterém možná ani nikdy neslyšel. Ta druhá se pak věnuje zbývající výzbroji a výstroji a to, řekl bych, dosti podrobně.

Třetí kapitola je pak věnována tomu hlavnímu - tedy samotnému horolezectví. Přičemž cílem autorů není popsat úplně všechny známé způsoby řešení totožného „problému“, ale popis „jen“ hlavních používaných a doporučovaných technik. Při tom, jak sami říkají, se snažili vybrat ta řešení (ze všech možných správných), která jsou jednoduchá, snadno proveditelná a alespoň v rámci možností blbuvzdorná.

Čtvrtá kapitola pak popisuje v rozumném rozsahu další alpinistické disciplíny, jako je vysokohorská turistika, ferraty, skialpinismus, spelealpinismus a canyoning.

Do poslední kapitoly nazvané trochu zavádějícím způsobem *Dodatky a přílohy* vložili autoři texty k takovým tématům, jako jsou laviny, záchrany v horách, zdravotní péče, počasí, orientace, táboření, geologie a geomorfologie, ochrana přírody, organizace lezeckých aktivit a přehled horolezecké metodické literatury.

To však ještě není všechno. Na konci knihy najdeme seznam použité literatury a rozsáhlé a dobře zpracované rejstříky (jmenný, místní a věcný).

Celá kniha je doplněna o množství vcelku přehledně a dobře zpracovaných perokreseb (připomínku mám jen k trochu zvláštnímu stínování) a také barevnými fotografiemi (kterým je třeba vyčíst trochu zvláštní barvy).

A ani tahle publikace se nevyhnula nějakým těm překlepům a řádění šotka šotkoviče. Ale to už je úděl asi všech knih. Žádná není úplně dokonalá - a možná v tom je to kouzlo knih.

Ke kladům knihy lze přiřadit i snahu autorů o otevřenou diskusi, která je společně s doplňky, dodatky a errata na www.horolezeckaabeceda.cz.

Horolezecká abeceda je dobře zpracované dílo od fundovaných autorů. Jako základní učebnice pro začínajícího lezce, vedeného zkušenějším kamarádem z oddílu nebo instruktorem, je to základní a stoprocentně doporučená literatura. A za cenu okolo sedmi stovek jistě i celkem dostupná.

Tomáš Frank, Tomáš Kublák a kolektiv: Horolezecká ABECEDA, vydalo nakladatelství EPOCHA v roce 2007.

- učitel -

Co sa chystá

XVI. HOROLEZECKÝ BÁL HO Sokol Uherský Brod se uskuteční 2. února 2008 v restauraci na Máji. Opět nám bude k tanci i poslechu hrát skvělý V. S. P. BAND, čeká nás nějaká ta dobrá věc a bohatá tombola. Rezervační lístky na jednotlivé standy seženete za malou úplatu u Póla.

SLOVÁCKÉ OUPN 2008 - již 6. ročník závodů v lezení na obtížnost se tentokrát uskuteční v **sobotu 8. března 2008** na naší stěně, rozšířené o velký strop s profily. Věřím, že k nám jako loni přijede množství závodníků z celé republiky i ze Slovenska a že se také zapojí členové našeho oddílu, kteří budou i letos bojovat o hodnotnou cenu v oddílové soutěži o nejlepšího Broďana.

V souvislosti s OUPN ještě několik organizačních záležitostí: prosím opět všechny, kteří nechtějí závodit a budou ochotni pomoci, aby neváhali a zapojili se jakýmkoliv způsobem do organizování této nemalé akce. Předem všem děkuji. Sundávání chytů ve středu před závodem na tréninku. Čtvrtek až pátek stavění cest. Sobota od 8:00 závod samotný, poté afterparty. V neděli úklid a nahazování chytů.

Kub na Mejcupu

Malý Kuba se letos zúčastnil legendárního Mejcupu, a tak jsem ho požádal, aby mi stručně shrnul, jaké že to vlastně na tom slavném bouldruávodě bylo.

V opravdu stručném mailíku Kuba píše: Co napsat k Mejcupu: Závod označovaný jako nejlepší mě moc nenadchnul. 1. malý prostor pro mrtě lidí - vystát si frontu na bouldr bylo šílený, 2. mezi pokusama vůbec nečistily chyty - si dokážeš představit jak dokázala klíčová oblina po dvaceti pokusech vypadat, 3. dopadiště pod bouldry na prd - sám sem vezl kámoše s výronem do nemocnice, 4. žádná rozlézací stěnka. No prostě se mi to nelíbilo. Sice sem dal 2 topy a 2 zóny, což bylo z kolíňáků nejlepší, ale zlatý si viset někde u toho svýho nejtu v Krase. Jediný, co snad stálo za to, byla zpěvačka jedné z kapel na afterparty. Zlatá Půda. Tu bych označil společně s Bojkovicema za nej závod sezony.

Kubovi díky za pochvalu našich závodů a za info. Jen ještě doplníme Kubovo vyprávění o strohá čísla. Ze 103 závodících mužů se Kuba umístil na 71. místě. Více o Mejcupu najdete na www.mejcup.cz.

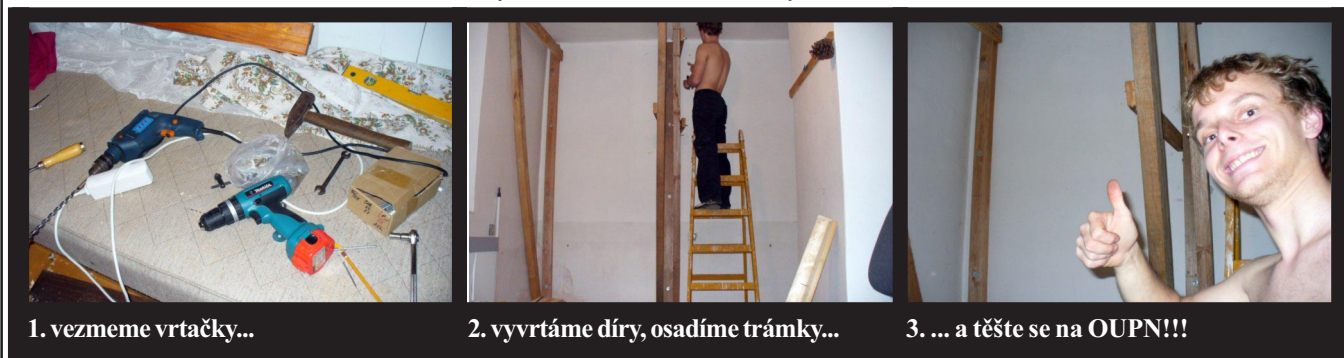
- učitel -

Uprostřed fotografie Malý Kuba v davu diváků na Mejcupu
foto převzato z www.mejcup.cz (c) Petr Němec

Totál bulvár *drby chříbských plchů jsou lepší než opeřený klacík s hrotem násobený elektrickým výbojem*

Co dělá Kub o zkouškovém? Místo aby se učil, staví si stěnu a chystá se strašlivě trénovat!

1. vezmeme vrtačky...

2. vyvrtáme díry, osadíme trámky...

3. ... a těšte se na OUPN!!!

A co chystá bývalý nadějný lezec Kubča Jurčik?

Ten se místo tréninku na jubilejní 6. ročník Slováckého OUPN chystá oženit. Informace o termínu jeho svatby se rozcházejí. To ale není důležité. Důležité je, že se ptáme: „Kubčo, kdy pro nás uděláš svícu?“ Na odpověď si počkáme a třeba se i dočkáme, protože Kubča se ještě občas ukáže na tréninku. A třeba vyvede i svoji nastávající na náš ples. Nebo ne? Kubo, co nám na to řekneš???

Cesta z hospy dom...

...bývá někdy docela náročná. A právě o tom se přesvědčil učitelskej vracejíc se z vánočního večírku domů. Autobus mu před nosem ujel a pěší túru z Nivnice do DN absolvoval cestou necestou. Dostížen a omámen opičkou šel ty čtyři kilometry po polích trochu dýl, než čekal. Naštěstí nakonec došel. Takže bacha na alkohol - je to dobrý přítel, ale zlý, krutý a nevyočitatelný protivník.

Nový strop

Byla to náročná akce. Bylo těžké to ranní vstávání, bylo těžké to všechno zvedání konstrukce nahoru ke stropu, osazování desek. A to všechno s minimem jídla, nedostatkem tekutin a tužkou, která se naschvál pořád schovávala. Bylo to těžké, když se celá tělocvična proměnila v černou díru, ve které se ztratilo vždycky právě to, co jste potřebovali. Bylo to těžké, ale stálo to za to. Výsledek, jak se zdá, je parádní. A teď budeme všichni tak silní, že musíme přelézt úplně všechno.

Moc díky všem, kteří jakkoliv pomohli a podíleli se na této náročné akci. Speciální dík patří Honzovi Lekešovi, bez jehož přičinění a umožnění provedení některých prací u něj na dílně by to všechno bylo ještě těžší. A Masikovi gratulace, že to tak dobře spočítal.

Rubrika na přání

Ještě nevíš, proč jet na další vodu?

Každý správný climbér čte

CLIMBzin

THE BEST CLIMBING MAGAZIN

(NASLOVÁČKU)

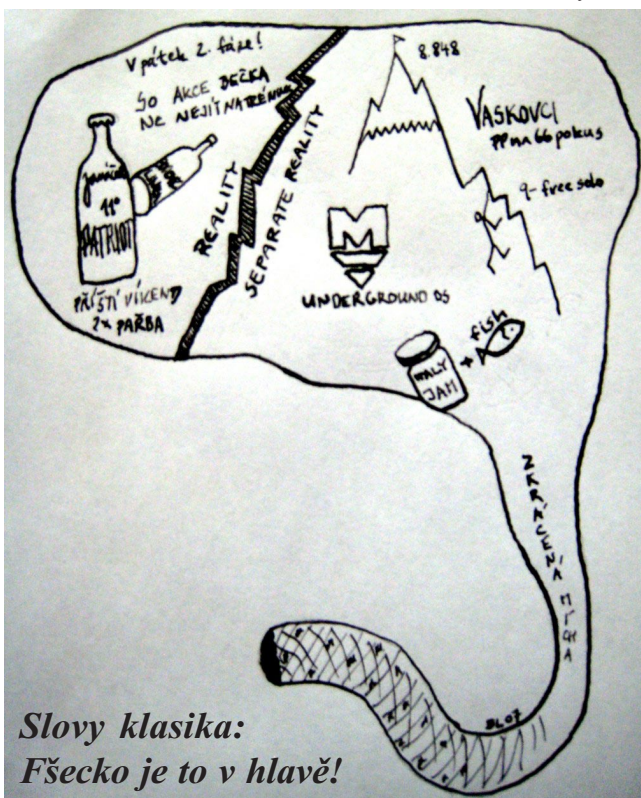

V příštím čísle mimo jiné:

Horké informace z blízkých i vzdálených skalek a hor, kreslený anebo jiný ftip, snad i další zajímavý rozhovor, rubrika na přání, nějaké ty drby chříbských plchů, info o 6. ročníku Slováckého OUPN a určitě najdete i mnoho dalších hňupin.

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! Nahlédni do vlastní hlavy!

Slovy klasika:
Fšcko je to v hlavě!

SPOLEČNÉ TRÉNINKY NA STĚNĚ V UB:

středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16

kromě těchto tréninků se trénuje každé úterý odpo v DN na půdě a v sobotu jezdíme do Bojkovic nebo Jarošova.

Zkuste to taky - má to naprosto magický účinek!!!

(c) 2007 autoři článků, fotografií a kreseb, hlavní grafik a celá redakce CLIMBzinu

Texty neprošly žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá) a vyjadřují názory a postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce, natož s těmi vašimi!!!

CLIMBzin

občasný zpravodaj horolezeckého oddílu

TJ SOKOL Uherský Brod

šéfdirigent: učitel; grafika: týčr

foto: šeci z oddílu, občas někdo iný, sem-tam kradené gramatická korektúra: paní učitelka Křížová děkujeme pressssss: dycky se to nějak vyřeší

Na internetu je časopis uložen na adrese:

WWW.VRCHOLKY.CZ

Podpořte našeho nového poskytovatele prostoru na síti a stránky zhusta navštěvujte. Máme tam vlastní záložku, takže to najdete úplně v pohodě na OS!

Příspěvky, informace o přeletech (ve formátu doc) a fotky (jpg - bez úprav!!!), zasílejte na:

climbzin@seznam.cz

netetelefonujete ani nefaxujete!!!

nabídky k seznámení mohou krásné mladé kočičky posílat na šéfdirigent@tyčr.cz

(ale neříkejte o tom Mackovi)